

dr.shiloni@S2R.co.il

החברות השמייניות במשתוקה ובדאי. לשובד בהן BD

דת ארגונית

להאמין במוסדות הדתיים ובקייםו של אל עליון כל יכול. על פי סקר שפורסם על ידי גאלוף באוגוסט 2012, 59% מתושבי העולם מגדירים את עצם כדתים, ירידת של 5% בלבד מי-2005. על פי מחקר נרחב שבוצע לאורך השנים על ידי חוקרים מאוניברסיטת שיקגו, 81% מהאמריקאים מאמינים בקיומו של אלהים, ו-68% מאמינים שאלהים מעורב באירועים משמעותיים בהם.

הארגוני שטופ לעובוד בהם יודעים ליצור את חווית המשמעות הוו ואת המינון הנכון בין מערכות ושלטייה לתחשוה של עצמאו ומיושע עצמי. הארגון שטופ לעובוד בין ארגונים דתיים למאיניהם, הארגון משוחה גדור יותר בו נותן תשושה שהעובד הוא חלק ממשה גדור יותר מאשר ארגון עסק. חוויה זו נתמכת ב"חוזן" וב"עדכים", ובפעולות שהארגון נוקט למען הקהילה. ארגונים אלו יודעים לשדר מערכות ודראגה לעובוד תוך יצירה וטיפוח חוויה של קהילה ותשפה. למרות הכל, אין ההבדל גדול בין ארגונים המיצרים מרחב ותרבות של "בית" בתוך הארגון דוגמת גזאל, לבין אלה המתימדים לסייע לעובוד ביצירת איזון בין עובודה לחווים באמצעות עבורה מה בית, כפי שעשו ביאחו עד הכרזתה הדרמטית של מרים מאיר. בשני המקרים שואף לצמצם את המרחב הפיסיולוגי שבין בית לעובודה. יש המתפללים בבית, ויש המתפללים על שטיחון ברחוב, ויש הבאים לבית הכנסת או למסגד. ככל דתים.

כמו בכל מקום שבו האסטרטגיה מפוצחת נשר הנורא שא המתגדר של היישום. כאן נכנסת לתמונה היכולת הניהולית וכושר המנהיגות של מי שמוביל את העדר. התחרויות קשה כיון שהפיזצ'ו הוא נחלת הכל והארגון נים הגורלוים מתחדרים וזה באמצעות כלים תרבותיים רומיים. עצם התחרויות והמדרידה תומכת – מדרעת או שלא – בהנצחת הערכיהם התרבותיים המאפיינים את המעד – כות גודלוות המנהליות את הינן. עצם קומה של תחרות מעניקה לציבור חוויה של מעקב ושליטה. כאמור, מי שמודד ומדרג הוא מי שנעה את העניינים. אולם, ככל התחרויות והניסיונות הנדרדים מוכתבים גם הם על פי אותם ערכים של ארגונים יש עניין לשמרם. גבולות התחרויות צפויים והראשות לדירוג נותנה. ואלהי הארגוניים נים מה릭 לו שם למעלה בנחת ואומר לצאות עזריו: "זה עובר, זה עובד. הם מאמינים שהם משפייעים". ■

הכותרת הוא מייסד ומנכ"ל S2R חברה לייעוץ ארגוני-אסטרטגי ומרצה-העמידה בBITS אריסון למנהיג עפיקם במרכז הבינתחומי הרצליה

ה סקרים בארץ ובעולם על "חברות שטופ לעובוד בהן" מראים שבנתים הצריכים של הטבע האנושי, לפחות זה המוכר לנו בעז'ם המפותחות את הצריכים הללו ימשיכו לפקד את רשות החברות מדי שנה, אולי בשינויים מיקום. המodus הגנולמי, הבשען על כלים סוציאולוגיים ופסיכולוגיים, פיצה את הנוסחה לטובות המעסיקים באשר הם, ויודע לאירוע את הפיזוח הזה בשם כולל – תרבות ארגונית.

מה מהפכים עובדים בארגון? את מה שמחפשים בני אדם המונגים בדיי מערצת. שילוב של הנגשה מוקפת, לעיתים לפרט פרטים, לצד חווית אוטונומיה ושליטה. ארגונים היודעים לנحال את העובדים באופן מוקף כדי יודעים לנحال גם את התחשוה שהם עובדים במקום ראוי, מקום ש"טוב" לעובוד בו. ברשימה המקבילה לו של TheMarker המתפרקת במגוון "פורץ'" מדי שנה וכתה גוגל במקום הראשון ב-2012 וב-2013. ענקית התור כנה SAS נעה מהמקום השלישי לשני יציבות. הספר של כל החברות רוחניות, צומחות, ובעיר יציג של אוכלוסיית המועסקים, הציף את שלוש הפרמטרים החשובים ביותר לעובוד הישראלי במקומות העבודה: תנאי עבודה, יחס עבודה ויציבות תעסוקתית. הפרמטרים הללו מוכרים הרבהם מהעולם המדעי וועלם בשינויים מיקום בסקרים רבים. שימו לב: גם שכר, גם יחס עבודה וגם יציבות תעסוקתית נקבעים "מלמעלה", וכך אורה אינם תלויים בעובוד עצמו. זאת בשונה מציפייה ל"ימוש פוטנציאלי", "ענין" או אפילו "מקפזה לתפקיד הבא" המערבים את המעסיק ואת העובד כגורמים משפיעים. מכאן, שכאדם נדרש לדרג את מה שהוא לו במקומות העבודה הוא מתבונן על מקום העבודה "מלמטה למעלה" כדעת קטן התלויה בגורם עצמוני ורב השפעה. אנשיים מבקשים שהגורם זהה המשפיע על גורלם ינagh בהם בהגינות. בהנחה שהם מתנגדים "יפה" וועושים את הנדרש מהם הם מצפים כי הארגון ישלם כפי שצידך ויתן להם בית. מהוואות הוו העובד מתיחס אל הארגון כמו כמעט מונקודת מבט של ילד אל הרוון. חזק שינוי טכנולוגיים מהותיים, והאינטרנט שתרם להפיכת העולם לכפר והביא טרנדמים ניהוליים חדשניים, אנשים עדרין מהפשים יציבות. הוויית היציבות נובעת בין היתר מתחווה שיש למעלה מישחו שמנוהל את העניינים, שמייציר כיון, שרוואג, שמתוגמל, שיודע גם להעניש אם צרי. בעניין זה אין הבדל גדול בין ארגונים עסקיים לארגוני דתים. גם כאן, חרף שינויים, העולם ממשיך

**בדומה
לייחס
בין
ארגוני
דתים
למאמיניהם,
הארגון
שטופ
לעובד
בו
נותן
תחווה
שהעובד
הוא חלק
משמעותו
גדול
יותר
מאשור
ארגון
עסק**